

RAJ.

Zložil Silvin Sardenko.

Pred raj sem Tvoj pribežal iz temot.
Pred njim sta čula, polna vseh milot,
ljubezni mir v očeh, na ustih rajski smeh,
dva keruba brez meča, brez grozot.

Kadilnico je zlato vsak vihtel,
iz nje je duh po lilijah kipel.
„Iz solznih sem dolin — izgnan Adamov sin —
čez praž stopiti zopet — mar .bi smel?“

„Le pridi, sin!“ In sredi raja, glej!
življenja sad žari z nebeških vej.
In vmes akord premil, kot šum skrivnostnih kril:
„Življenja hočeš? Vzemi sad in jej!“

Nevedni svet! Si pel, da raja ni.
Ga ni? Zakaj pa duša v njem živi?
Prečista keruba, vzletita do sveta,
povejta mu: Tvoj raj odprt stoji!

VEČNA LJUBEZEN.

Zložil Silvin Sardenko.

Ni bilo dne —
O ne! En dan je bil,
ko moj spomin
ni k Tebi se privil
prevdano.

In tisti dan
sijalo solnce ni
in zvezde vse
zaprle so oči
pred mano.

A v novih dneh
kipi spomin zvesto,
kot žarek zlat
med nebom in zemljó
izžarjen.

Ker ni nikdar
brez Tebe mir z menoj,
vesel spoznam,
da za Te duh je moj
ustvarjen.

NEDOLŽNI DUŠI.

Zložil Silvin Sardenko.

Kadar tebe Bog pozove,
angel moj,
tudi moj naj duh odplove
za teboj.

Rad bi tvoje duše svete
sodbo znal;
manj bi poleg tebe, dete,
trepetal.

Saj sem te učil živeti
— ni me sram —
kakor nisem jaz na sveti
možel sam.

Angelske sem misli netil
pred teboj,
ti po njih si se posvetil,
angel moj.

VELIKA NOČ.

Zložil Silvin Sardenko.

Velika noč!
Iz duše svet spomin,
kot lotos bel
iz jezerskih globin
prihaja.

Nad božji grob
prisije jasen svit:
Velika noč!
Iz groba Bog častit
nam vstaja.

Zapel je zvon.
Bandero pod nebo
in baldahin —
vetrovi spev neso
v poljano.

Naš pot po njej:
skoz rajski vrt sprehod;
in blaženstvo
rosi na ves sprevod
svečano.

VZDIH NA GROBU.

Zložil Silvin Sardenko.

Ah! Moja mati, zlata mati!
Vsaj za trenutek se prebudi
iz svojih tihih sanj!
Tožiti živim več ne morem.
Odkar počivaš v hladni grudi,
mrje moj dan.

Čuj! Oče z njim me v zakon sili,
s katerim se srce ne veže,
kot z jutrom ne večer.
A nješa, ki ga duša ljubi,
še en pogled ga ne doseže
nikdar, nikjer.

Ah! Moja mati, dobra mati!
Daj leka bridki bolečini
v neutolažnih dneh.
Pa ti molčiš. In v molku kličeš:
Kar vrh grobov se ne zedini,
pa se v grobeh.

